

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szerda

54. szám.

Pest, majus 17. 1848

Nem kell táblabíró politika.

Ápril 10. kezdve e lap hetenként hatszor egy közép nagyságu íven fog megjelenni, és posta útján is megrendelhető.

Előfizetési ár:

Ápril 10-kétől június végeig, Budapesten, házhordással 2 ft. 30 kr., vidékre postán borítékban 3 ft. 30 kr.

Ápril 10. september végeig félévre: Budapesten 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Ápril 10-étől december végeig három évnegyedre:

Budapesten házhordással 6 ft. 30 kr., vidékre postán borítékban 8 ft.

Budapesten egy pengő forintjával, egy hónapra szóló előfizetést is elfogadunk.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. pp. fizettetik.

Bécsi tudósítók szerint Bécsben ismét nagyszerű mozgalom volt.

A nép iszonyu tömegben a burgba tódult, s egy küldöttség útján a fejedelmet megkérte, hogy a tervezett constitutióból a főrendek háza elmaradjon.

A választói census eltöröltessék.

Mi ebből a tanúság?

A bécsi nép, mint tudjuk, nem épen nagy politikus. — És még is már efféléket kíván, hogy a pairkamra létre ne jöjjön, holott tudjuk, hogy pairkamra mellett is csak megállhat a constitucionalismus. Világos jeleül annak, hogy a bécsi népet az ottani revolutionalis párt mindenre felhasználhatja.

Ha majd eljönnek a nem sokára bekövetkezendő finanziaális catastrofik. — Ki kezeskedhetik arról, hogy egy esteli gözössel a legnagyobbszertű híreket fogjuk kapni.

Enek megmondolása már a magyar ministerium politikáját tökéletesen elítélte.

A mi kormányunkban két organicus hiba van.

Először: mindenben a mit tesz, a mit tervez feltételezi, hogy az osztrák birodalom örökre fen fog állani. Pedig ez épen nem biztos. A magyar-nak olyan kormány kell, melly úgy tegye intézkedéseit, azt azon alapokra fektesse, hogy azon esetben, ha Austriával a sors másképen rendelkezne, e változás ne vonja szükségképen magával a mi bukásunkat is.

Erre pedig első lépés a katonai és finanziaiai ügyek nemzeti alapokon leendő elintézése.

És épen ebben leglassúbb a magyar ministerium.

Másodszor, soha sem igyeckszik, míg a mérsékelt kívánatokat sem, megelőzni. — Néha pedig plane arra vár, hogy törvényen kívüli fellépések történjenek.

Erre nézve már többször hoztunk fel adatokat.

Ime most egy újabb. A magyar rendes őrsereg felállítása minden esetre a legelső teendő lett volna.

Azt a mit önök a falra ragasztottak, ápril közepén már meg kellett volna tenni, s egyszersmind kiküldeni egy bizottmányt, melly akkorára, midőn a toborzásból a besorozottak az országból összejönni kezdenek a javaslattal készen lenne.

A harmadik, hogy önök egy bizonyos ügyben a finanziaaliban mindenkép eszközök nélkül akarnak czélt érni.

Önök mindenre azt mondják. Nincs pénz. Igazok van. De az a kérdés, lehet-e teremteni? Mindent lehet, ha az ember akarja.

Csak hogy elő kell venni az eszközöket. Rögtön össze kell hívni az országgyűlést.

Önök azt mondják, igen, akarjuk, másként nem is kormányozhatunk, de még nem lehet, míg a választók lajstroma készen nincs.

Ez neveltséges. A kormány kiáltja ki, hogy a haza veszedelemben van. Mondja ki 25 nap mulva országgyűlés lesz, majd meglátja, mint fog nyakra főre készen lenni az összeírás.

Például Pesten a mostani kifáradt tíz választmány helyébe 200 neveztetnék ki.

Ne igyekezzenek önök olyan rettenetes hermetice szerkeztetni a választók lajstromát. Ha itt ott egy két nem qualificált polgár be talál is csuszni. —

Mikor a haza veszedelemben van annál jobb mentül többen seréglenek össze annak védelmére.

Legfeljebb a különnyelvű vidékekre kellene egy kis szemmel tartás. De ez a kormány legprivátább működéséi közé fogna tartozni.

Az ország ma úgy áll, mint a mohácsi és sáji napok előtt.

A kényelem szeretők nem akarják a vést látni, sőt a figyelmeztetőket minden módon lelármázzák.

Meglásza mindenki, nem sokára itt lesznek azon tragikus idők, mellyben a haza compromittálva lesz, a ministerium pedig avval vigasztalhatja magát, hogy a törvénynek legutolsó betűit is megtartotta.

Előnkbe a legsötétebb eszmék tolnak. De nem akarunk ingerelni. Az igazságnak különben is lehetlen nem hatnia, bár honnan jó.

Legujabb.

A nép kívánatainak a kormány engedett, a választói census eltöröltetett, minden teljes karu egyén választó, az országgyűlés csak egy kamarában fog egybegyűlni.

Pest majus 17.

Bajos dolog az, ha az embernek kötelessége puszkáztatni, s körültekint s nem talál vadat.

Illy helyzetben van a Pesti Hirlap, melly örökségben kapott sok előfizetői miatt, ministeri lap lett. —

A szerkeztők a tegnapi programjukban oda nyilatkoznak, hogy ők a Batthyány ministeriumot őszinte hajlamból és szilárd meggyőződésből pártolják.

Batthyány Lajos, az országgyűlés előtt egyszer azt nyilatkoztatta ki, hogy ő a Pesti Hirlapot nem ismeri a magyar oppositio organumának.

A jelen ministerium a magyar oppositio kifolyása.

Szeretnők tehát tudni, ki változott meg, ki lett ön magával és elveivel következtelen. Batthyány vagy a Pesti Hirlap?

Vagy pedig csak az események szele, a külbefolyások hatalma hozta őket egybe?

Na de már akár miben is áll a dolog, miután a Pesti Hirlapnak mindenesetre puszkáztatnia kellett, ha mindjárt czél nélkül is csak el kellett egy pár vak tökést löni.

Az ifju irodalom saját kitalolai puszkával egy hónap óta csattog a ministerium ablaka alatt, és háborítja délutáni kedves álmaikat. Már csak illendő volt erre a sok piszafra egy öreg ágyuval visszafelelni.

És mint mentük csak golyó nélkül.

A Pesti Hirlap tegnap körülbelül hat ezer példányban vizshangozó nagyszerű bumot csinált.

És a szerkeztők ma már szótneznak és recognosciroznak, ha valjon e morgadalmas dörgedelemre az ifju irodalom szét rebent-e vagy nem. Ugy látszik hogy nem!

Legfeljebb a közérjük ömlött. Szentgomboly fujják el orruk alól, bár a puszkaporszagtól különben nem szoktak irtózni.

Hanem annál inkább van nevetés.

A Pesti Hirlap ijesztetése olyan, mint az iskolás gyermekek játéka, kik este fal megélapulnak, s az arra menő társaikra hirtelen nagyot kiáltanak. A gyermek megretten, de később nevet.

A Pesti Hirlap ijesztetése olyan, mint a szőlőskertek és vetések felett terjeszkedő rémvázak. A vcrebek kerülnek, az emberek nevetik.

Azt mondja a Pesti Hirlap, hogy vannak, kik azon igyekeznek, hogy minden kegyeletet, melly a

ministerekre nézve az országban létezik, kioltanak. —

És hogy ezt a Pesti Hírlap pártjának uszálya teszi — kik fitymálnak, keseritenc és boszantanak.

Drága Pesti Hírlap! Azt, hogy kit ért ön itt, mi nem tudjuk. Magunkra pedig már azért nem vesszük; mert ismerjük szokásait az extripode praeeptorkodni szokó ministeri lapoknak, melylyek az ifju politikai irodalom felett mindég úgy szeretnek égozkódni, mint pusztákon a kutgém, mint Jupiter gerendája a mocsár és rét közepén.

Annyit azonban mondhatunk, hogy az egész világon van egy bizonyos pseudó forradalmi párt, mely midőn mások holttestein keresztül feljut a hatalomra: mindennapi praedicationul ezt tűzi ki:

„Polgártársak, a forradalom be van fejezve, a mi ezután történhetik vagy a békés rendezés munkája lesz, vagy véres háboru.“

Igy beszélnek önök is.

Ki hitte volna, hogy oly hamar arrogálja magának a mostani kormányt az infallibilitást. Szegény Magyarország, tehát neked nincs más választásod, mint elhinni és vakon követni mindent, mit azon párt mond, akár irva legyenek azok a Pesti Hírlapban akár nem. Vagy pedig véres harc és háboru. —

Igy beszélt a juliusi francia kormány is. Ennek is első szava az volt. Polgárok a forradalom be van fejezve. Azt tartásotok evangéliumnak a mit mi, különben véres háboru lesz!

Addig is azonban míg az a véresharc és háboru eljönne, egymásra rakták a sajtópercek, halálra és deportatióra ítélték azokat, kik azon módon miként őket kormányra emelték, az országnak revolutioval szabadabb institutiokat akartak behozni.

Részünkről azt hisszük: a világon nem képzelhető nyomorubb és az undorig önzőbb politica mint azoké, kik forradalmi uton hatalomra jutnak, s a következő reggel azokat, kik a harc napján az első sorban viték, most békétlenkedő fitymáló és boszontó pártuszálynak nevezik. —

Ha Magyarországon a független kormányt csak véres forradalmi uton lehetett volna kivívni, a harcosok sorában minden bizonynyal legelő az ifju radicalok küzdötték volna.

Ezt a táblabírák és hausherek alkalmasint nem mondhatók el magukról.

De még azok sem, kik most amollyan jótékony adakozásforma bizalmat irogatnak alá, olyan bizalmat mellyet engedékenyek vagyunk hinni maga a ministerium legjobban restel.

Május 17.

Egy egyszerű pillanat benyomása alatt írjuk sorainkat.

Leikesülésünk szent, mert nem erőtetett, örömnünk tiszta, mert nem színlett.

Izgatott napjaink tömkelegében már régóta vártunk egy pillanatra, mellyben feledve minden ellenszenveket, minden pártérdekeket, keblünk nemesebb érzeteinek valami életet találhassunk.

E pillanat ma érkezett meg.

A Dunaparttól jövünk, hol a Zanini olasz ezred egyik bataillonja elindulásának voltunk szemtanúi.

A nem sokára független és szabad Itália fiait — olasz katona rokonaink — a pártos illirek rendre igazítására szállítatnak Hrabovsky tábornagy és k. biztos parancsa alá.

A hatalmas Hercules fogadja be barátinkat, kik édes honunk érdeke mellett harcolandnak. Üdv és köszönet nékiek!

A partot roppant néptömeg lép el a katonaság lassanként felszállott a gőzösre, s elhelyeztetvén magát rajta s más két vontatott hajón.

Vidám arcczal és nevetközve távoznak, vonásaikból tán és harosi-vágy sugárzott ki; mert tudák, hogy nem hászálatnak szent úgy elnyomására.

Kézszeritások, szerencse kívánások közt hagyják el a partot, s éljen és evviva-vihar, taps és kendő lobogtatás üdvözlé őket, midőn a hajóra szálltak, mitők is lelkesülve viszonzának.

Kisérje őket szerencse, s kövesse lépéseiket süker!

Midőn dolgozni kezdett az erdmű, midőn hatalmas gomolyokban tolt ki a kattan füstje, megzendült az ezred hangászokara, s a mindkét részről lelkesülés szünni nem akart.

A politika aprillisi változékonyságu cseményei közt, az aggasztó hírek, armányok és hidra fejű cselszövények közt e fenséges jelenet annyira elfogá kebleinket, hogy érzeink tolmácsolására valóban alig találunk szavakat.

Köszönet nektek Itália gyermekei, hogy megtanítotok, mikép szívünk még nem fésült el, hogy ne érezhessen magasztosan és köldőileg.

És köszönet a ministeriumnak, melly nekünk utat mutatott dicsérő szót emelni intézkedései felett, dicsérő szót, mellyek — isten látja lelkünket — irányában fukarok lenni épen nem kívánunk, s ha ellene nyilatkozunk kell, azt fájdalommal szívevel, de meggyőződésünk sugallata után tesszük.

És köszönetet mondunk pedig a ministeriumnak azért, mert tevékenységének és munkálódásának, úgy erő kifejtésének ma adá első fényes bizonyosságát, s ez által feljogosított azon hitre, hogy várakozásainknak más részben is megfelelő, vagy tán már megfelelt, habár arról nyilvános tanúságot tenni mind eddig nem akart, vagy nem tudott is, mert alkalmasat adunk kimondani azon hitvallásunkat, hogy elleneink, a bukott bureaucratia sőtétben lappangó, vagy sima édes képeket csináló creaturái igen rosszul számolnak, ha azt gondolják, hogy mi vele kezét fogunk. Mi a mostani ministerium tetteit minden időben bonczkés alá vendjük, de megfigyjék azon urak, kogy elleneikben a bonczkés a ministeriumot védő pallossá fog átváltozni.

Csernátóni.

Hazafiak!

Szeretett magyar hazánk láthatárán veszélyes felhők tornyosulnak.

Minden hazafi szent kötelessége, hazáját bel és kül ellenségek ellen védeni: ezt igényli a természet jog, ezt parancsolja a törvény.

A törvény-parancsolta nemzeti őrseregen felül szükséges haladéktalanul egy tíz ezer főből álló rendes nemzetőrsereg fölállítása.

A haza nevében szólítatnak tehát föl mind azon honlakosok, kik e rendes nemzetőrseregbe,

az ország zászlója alá, a királyi trón, haza és alkotmány védelmére belépni kívánanak, hogy magukat a következő hadfogadó (Werbung) helyeken bejelentsek: Pest, Pozsony, Kassa, Miskolcz, Nagykálló, Debreczen, Gyula, Szeged; Eger, Jászberény, Kunszent-Miklós, Győr, Komárom, Veszprém, Szala-Egerszeg, Szombathely, Fejérvár, Kaposvár, Szegszárd, és Pécs, megjegyeztetvén, hogy az e részbeni toborzás itt helyben Pesten holnap azaz folyó hó 17-én a Ferenczvárosi tehén utczában az ottani főlobozók házában veendő kezdetét.

A belépő nemzetőrök három évi szolgálatra kötelezik magukat; az álladolom részéről fegyverrel s ruházattal látatnak alá, és szolgálati idejük alatt azon felül hogy a hittelétel alkalmával foglalópénzt (Handgeld) 20 pf. kapnak, közvitészek naponként 8, a tizedesnek 16, az őrmesternek pedig 24 pengő krajczár dijt fognak az országpénztárából huzni.

Szükséges, hogy e rendes nemzetőrsereg tisztekkel elláttassék: e végett föl hivatnak a rendes sorkatonaságban szolgáló magyar hadi tisztek, és más a tiszti fokozatra képes hazafiak is, kik e rendes nemzetőrségnél főtisztektől alkalmaztatni kívánának, hogy magukat a nemzeti őrsereg alkotásával és rendezésével megbízott ideiglenes választmány elnökénél báró Baldacci Manó ezredesnél (Pesten István főherczeg című vendéglőben 74 szám alatt) jelentsek: ezennel kijelentvén, hogy egy hadnagy 30, főhadnagy 40, százados 80, őrnagy és zászlóalj parancsnok 130 pengő forintos havi dijt huzandnak.

Végre minthogy az ország, rendes nemzetőrseregi lovas ágyutelepet is állítand föl, az erre képes rendes tüzérségi magyar egyének és hazafiak felszólítatnak ugyan azon ezredcsnél magukat haladéktalanul jelenteni.

A haza bizodalmasan várja fiaitól, hogy mostani veszélyes körülmények közt a királyi trón haza és alkotmány védelmére az ország zászlója alá mentül előbb összesereglenek.

Pesten 1848. majus 16-án.

Gr. Batthyány s. k.
ministerelnök.

Pest majus 17-én.

„Uram ments meg az ügyetlen barátoktól!“ ezt mondta magában minden bizonynyal a magyar ministerium, midőn azon ivokról hallott, mellyek az irántai bizalom nyilvánítására aláírás végett keringenek.

Jaj azon ministeriumnak, melly illy ivekre szorul, mert általuk leginkább bebizonyul az, hogy a közvéleménynek vagyon egy töredéke, mellyet nevétségessé tenni, iránta megvetést affectálni, felette praeeptori minákat csinálni lehet ugyan, de — ignorálni nem.

Jaj mondom azon ministeriumnak, melly illy lépés tételére lenne szoritva, hogy kezében tartsa a hatalmat, mert bizony nyomorú és kétes állás az, mellynek fentartása önkéntes adakozásrai felszólítás utján eszközölthetnek.

Könyör adományként koldulni a bizalom szilárdítását, mint a reformatus diák falaja leégett templomának felépítésére az alamizsnát.

De a magyar ministerium ezt nemis tévé, hanem tették érette ügyetlen barátai, s azért fohász-

kodek fel egybefont kezekkel „adj uram helyet-
tök ügyetlen ellenséget.

Ezen barátok hallottak valamit Párisból bizonyos kormányelleni demonstratióknak antidemonstratoról, s azt gondolják magokban „mi ugyan nem találtuk fel a puskaport, de azért valami nagyszerűt — paródiázni elég természeti ügyetlenséggel bírnak — és meg fön állítva a bizalomnyilvánítási heted hét országra s még azon is túl szóló terv.

Demonstrálni akartak az ifjúság- a köztársaság-, radicalismus-, oppositio-, lapunk-, s tudja isten mi ellen, s demonstráltak, hogy mikint lehessen az embernek magát könnyűszerűleg neveltségessé tenni.

És mi örveadünk, hogy a magyar ministeriumot e lépéstől egészen tisztának mondhatjuk, örveadünk, mert hiszen mindenek után is, e ministerium házáknak legbtisztább embereiből áll, kiket tisztelünk, bár szavaira nem esküszünk, kiket becsülünk, bár tetteit megrostáljuk, kiket politikai capacitásaink legelsőbbjei közé számítunk, bár meggyőződésünk és itéletünk intézkedéseink szelleme előtt nem bókol is mindig szolgálalkúleg.

Magyarországban, s ennek szívében Budapesten még nagyon kevesen értik felfogni a szabad sajtó eszméjét.

Megütköznek, ha országosan tisztelt férfiak tetteit hallják valaki által kárhoztatottnak, s azt hiszik, hogy ki maga fejével gondol és saját eszével itél, veszedelmes ember, ki legalább is Budára akarja hozni a magyar királyt.

Mi azt hisszük, hogy a magyar ministerium ellensége nem az, ki szól, hanem az, ki hallgat; nem az, ki nehézségeit, szíve aggodalmait és elégtelenségét valami iránt kifejezi, kimutatja, tudtul adja, hanem az, ki fejet hajt, bókot csinál és complimentet vág minden előtt, mi felülről jön, legyen az fehér vagy fekete, széna vagy szalma.

És nem az barátja az első magyar ministeriumnak, ki napjában hétszer fordul feléje, mint Mekka felé az arab hívő, ajkain a látszólagos bizalom hazug szavaival, szívében pedig visszafojtott bosszúvágygal, hanem az, ki kezét nyújtja, midőn intézkedéseit üdvösöknek hiszi, de elvonja azt, ha ezeket ártalmasoknak tartja.

Végre nem az barátja, ki munkásságát, éber figyelmét és fáradhatatlan tevékenységét szüntelen dicséri, magasztalja, hogy a feltétlen dicséret által bele vivén lassanként a téltenség szenderítő nyugalmába, bukta felett krokodilli könyeket sírhasson, hanem az, kinek örökös szemei őt lankadni nem engedik, kinek éber figyelme mint árnyék követi minden intézkedéseit, ki ösztönzi, igazolja őt, hogy ne legyen kénytelen a fájdalom forró könyűit sírni a bukott felett.

Mi hisszük, hogy az első magyar ministerium hosszú életű leendő, de az egekre kérjük őt saját érdeke nevében, mely e honé, s így a mienk is, ne engedje hitelét ügyetlen barátai által compromittatni, ne hagyja nevét általuk neveltségessé tételni.
Csernátoni.

A pestvárosi tisztújítás napja maholnap elérkezik, hogy fiascot ne csináljunk vagy csinálni ne engedjünk, ébren kell lennünk. E napokban egy valaki egész jegyzékét mutatá be valahol, a leendő

városi tisztviselőknak, állítván hogy ezek semmi esetre sem elűzhetetnek meg, mert a leghatalmasabb (1?) Kasselik — Zitterbart párt, már ugy elhatározá. A Kasselik-Zitterbart párt pedig mindenre képes (1?) mondá — mint az egész pesti német purgerság stb. — mintegy 12,000 választókból áll. — Egy féllal sem kevesebb.

Kik azok a leendő városi tisztviselők, ha szükségesnek látandjuk majd később szólunk róluk; jelenleg csak egyet akarok kitalálni, s ez Koller Ferencz, volt boldog emlékü városi tanácsos, pestvárosi országgyűlési követ, s aztán ex-tanácsos és macskazene által megtisztelt és deputatio által ismét meghívott s választott városi tanácsos és a jelenlegi rend- és csendre felügyelő városi választmány tagja, — Koller Ferencz az istenben boldogult pecovics pártjának nagy érdemű tagja, s a bécsi kormányknak hí alázatos szolgálója is volt, — de bocsássuk meg ezen vétkeit — mert ő nem tudta, hogy mit tett — azonban mint vélekedik ő jelen napjainkban? Szóljon erről egy valakivel bizonyos nyilvános helyen tartott párbeszéde.

Valaki. Hogy tetszik önnek a journalistica a sajtószabadság óta?

Ő. Émelyeg a gyomrom, ha rá gondolkodom. Egy betűt sem olvashatok az óta.

Valaki. Hát a ministerium?

Ő. Nevetség, a mostani nem sokára meg fog bukni, s aztán újra alakuland a mártiusi gyerekekből. Természetes, hogy ezek igen rövid ideig fognak élni s aztán ismét mi fogjuk átvenni az előbbi kormányt, hiszen ez nem is lehet másként.

Gyönyörűséges okoskodás, csak hogy nekünk is van hozzá szólásunk.

Uram Koller Ferencz uram, lejárt azon idő, midőn ha valaki . . . s ön Bécsbe felutván humillimus servus után azt mondotta, hogy ágyulóvést hallot, a lázangók háborút üthetnek. Hízlekedhetik ön akár a bukott bécsi kormányknak, akár Kasselik-Zitterbart pártjának, de ha magát szépen amugy suttomban hátra nem huzza, s továbbá is városi főtisztviselővé vágyódik — mi is szemébe nézünk önnek. Azért jobb ha adiemt mond.

Negyedik ülése a május 10-ki esemény tárgyában kiküldött nyomozó biztosságnak. Május 16-án reggel 10 órakor.

Elnök: Zoltán.
Nyári — ki helyét roppant éljenzés közt foglalta el — tegnapi figyelmeztetésünket méltányolva, a bizottmányt felszólítá, hogy a hírlapok tudósítói számára hely rendelkezessék. Helyünk és asztalunk már volt ugyan, de azért derék polgártársunknak, figyelmeztetésünk tekintetbe vételeért szíves köszönetet mondunk.

A mai ülés két tekintetben nevezetes:
Megtanultuk t. i. belőle, hogy a katonaság két uton működik a nyilvánosság s büntetnének lehető constatirozása ellen, a teremben és teremén kívül, ravaszság és terrorismus által.

A terembeni működése kitetszik abból, hogy a tiszték kikérdezését az auditor jogához tartozónak nyilvánította, miben Nyári ugyan — minden surlódás kikerülése végett — megegyezett, bár a kiváratot és követelt jogot, helyen kívülnek is tekintette, mintán a civil egyének kikérdezése a

katonai nyomozó biztosoknak sem tiltatott meg. Ezen kikérdezési jog valóban scandalumos és neveltségessé módon gyakoroltatik az auditor által; a betanított feleletre megelőzőbb kérdéseket tenni csakugyan nem igen lehetne.

A teremén kívüli manipulációra nézve — mit egyik közelebbi számunkban már megjósoltunk — elégségesnek látjuk a következő vallomást közölni:

Kolláni Antal gránátos közember vallja, hogy ő szeretné lelkiesmérete sugallata szerint homéleni, de fél, hogy megbüntettetik. Már 3 napja, hogy börtönben áll azért, hogy a történetek felett társai előtt véleményét nyilvánítsa. Ő olvassa a hírlapokat, s látá bennök, hogy Léderer szöszegőnek hazugnak, s más hasonlóknak nyilvánítottik, ezt elmondá társainak, bosszusággal jelentvén ki, hogy ő néki olly főnök alatt szolgálni, ki ama vádokat meghazudtolni nem tudja, szolgálni nem nagy kedve van. Ezért bezárattott.

Kilátszik ebből azon terroristica fogás, mellyel a tiszték, embereiket az igazán vallástól elrettenteni igyekeznek. — Nyári polgártársunk hathatós szavaival a mi gyenge hangunkat is csatoljuk, s felszólítjuk a ministeriumot, miként intézkedjék, hogy a bizottmány előtt tett vallomásáért egy katoná se üldöztessek, mert csak így lehet a bizottmány működése független és eredményteljes.

Kolláni gránátos a tiszték elleni vádak minden pontjaira nézve erősítő adatokat hozott fel, s két bajtársat is nevezett meg, kiket Lippe főgy. a hőstett után agyba főbe csokolt öröme és meglegedése kijelentésül.

Midőn e vallomásra a hallgatóságban némi mozgás támadt volna,

Nyári felszólalt, figyelmeztetvén a közönséget, hogy csendesen maradjon, mert vannak emberek, kik csak valami csekély körülményre várnak, hogy abba kapaszkodva a gyűlés felfüggesztését látszólagos joggal követeljék. (Igaz)

A tiszték vallomásai semmi újat nem hoztak, feleletjeik kibuvók, s csak Artner kapitány vallotta meg egyenesen, hogy parancsait a hadikormányzótól vette.

Rottenbiller (kit többször volt szerencsénk megróni nem személye, hanem tetteiért) több igen finom tapintato kérdéseket tett. Ő és Nyári e bizottmányknak minden bizonnal legszakértőbb emberei. Egyik kérdésére annyira nevezetes feleletet kapott, hogy azt fel nem jegyezni hibának tartanók. —

Rottenbiller szeretné tudni, miért ment a főortanyáról rendelt katonacsapat a színházi kistutca felé, midőn a kormányzó lakához, mellynek védelmére parancsoltak állittatik, a más oldali utcán sokkal hamarabb juthatott volna? (halljuk a nevezetes feleletet.)

Auditor. Igen természetes okból, a tiszt azon az oldalán állott. (oh nagyszerűen természetes ok!)

Tassi, pestmegyei számvető is igen körülményes vallomást tett, kivált a kivilágított ablakok elsőlétedésire nézve.

A legfőbb hibás mindedig kétségtelenül Zedwitz, ki ugyan mit sem vallott meg, kivévén, hogy a bort saját jó szántából adatá, de a rendelkezések minden felelősége rajta nehezkedik.

Csernátoni.

H i r d e t é s e k.

Csak rövid időre

rendkívül olcsó!!

Hogy a szegényebbek is megszerezhessék 2 forintról mind a két kötett
1 forintra leszállítva!

Gyűjteménye 20,000 többnyire új szavaknak, valamint a magyar-nyelvben
divatozó idegen szónak, és eredeti szólasmódoknak.

<p>Kapható Geibel Károly udvari könyvkereskedésben.</p>	<p>Egy nélkülözhetlen Kiegészítő szótára. a magyar és német nyelvnek melly magában foglalja az idegen szókat, és eredeti magyar kifejezéseket is. Egyszermind minden eddig megjelent szótárak szükséges kiegészítője. Szerző: Fr. Dr. Bloch Móricz a m. t. t. tagja. 1846. Két kötet füzve magyar-német rész A—Z német-magyar rész A—Z.</p>	<p>Pesten és Magyar- és Erdélyország minden egyéb könyvkereskedésben.</p>
---	--	---

(1) A t. cz. vidéki előfizetők barátságosan megkértenek, hogy e lapok számainak némelykor törtenhető elmaradta végét, melly a postán okoztatik, ne hozzánk a lapszerkesztőséghez, hanem egyenesen a pp. hivatalhoz irányozzák jogos követeléseiket.
Márczius tizenötödike szerkesztősége.

(1) **Kos-eladás**
Jövő pesti Medard vásár alkalmával május 30-kától fogva június 5-ig Gróf Hunyady József juhnyájából különféle gyapjúminőségű hűgő kosok lesznek eladás végett a M. Gazd. egyesület köztelkén (üllői uton) kiállítva.

(3) A napokban kapható lesz korszerű röpirat
„Nem kell Szerzetes rend többé“
Irta Hamar Dani.

(2) **Geibel Károly**
udvari könyvtárosnál Pesten megjelent és kapható
Szúnyogok.
Irta Nagy Ignác.
Tartalom: Ajánlás. — Előszó. — Szegény, ne igyál. — Fővárosi nemadózó. — Fürdői képecskék. — Budapesti séták I—XVII. — Két testvér. — Hivatalvadász. — Nász éj. — A nagyur.
Borítékba füzve finom képekkel 1 ft. 20 kr. p. p.

(3) **„RADICAL-LAP“**
czimű politikai hirlapunkra, előfizetést hirdetünk! Megjelenend e lap folyó év május 16-án, hétfőt kivéve minden nap — egy ivan. —
(20) Előfizetési ár, félévre Budapesten házhozadás-

sal boríték nélkül 6 frt. p. p. vidékre postán 8 frt. p. p. — tartály évre helyben 3 frt. 30 kr. p. p. — postán 4 frt. 30 kr. p. p. —

Hogy azonban a tisztelt olvasó közönség lapunk belbecséről minél kevesebb költséggel magának tudomást szerezhesse, — lapunkra maj. 16-ától — július 1-éig külön előfizetést nyitunk, — helyben 1 frt. 50 kr. rd. p. p. — postán 2 frt. 20 kr. p. p. —

Előfizetéseket helyben Geibel könyvtáros a Kristóftéren, a vidéken pedig minden postahivatal fogad el.

Rokonszenvű elbarátainkat közremunkálásra felhíván, tudatjuk ezúttal a közönséggel, hogy minden rendű levelezéseket „A Radical-lap szerkesztőségének“ címelve, szinte Geibel polgármester szives elfogadni.

Pesten, maj. 4-én 1848.

Felelős szerkesztő Mérei Mór.

Kiadó s dolgozó társ Rosti Zsigmond.
(16)

(2) **Hirdetés 40 pft jutalommal.**

A múlt pénteken Pestről Péczelig gr. Crouy elvesztette kocsijából börtáskába burkolt puskáját; a megtaláló akár Péczelre gr. Cronyhoz, akár Pesten Kronperger Antal nyelvtanárhoz elhozza, 40 pft jutalmat kap.

Kelt Pesten majus 15-én 1848.

Gr. Crouy m. k.
(27)

(3) **Hajnövesztő-kenet.**

Mint hogy a mezitlen pofa, a férfias szabad érzelemhez éppen nem illik s enél fogva sokan bejuszott barkót és szakállt kívánának arasztani; tehát alulírt egy oly kenetet talált föl, melly mint ezen hívatást kielégíti — sőt azon fölül, az ősz és vörös haj is töle szépen megfektetül annakéval hogy a bőr megfektetülne, vagy a haj és szakáll oly visszafelé fémleme, mint azt a fűsavanyu ezüst okozni szokta.

Ára 1 ft. pongó pénzb.

Dr. Malatides, hálványutza 183.

(28)

(3) Megjelent s Kilian és társánál egy ezüst huszár-sával kapható:

„Magyarország 1848“ban.

Irta
Elefánty Ferencz.

(18)

Megjelenik e lap **minden este.** Előfizethetni e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunator Piaristák épülete) és Emich Gusztáv könyvkereskedésében. — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM ÁRA 3 kr. pp.**